

OULUN PURJEHDUSSEURA

PIKAPURJEHTAJA

ISSN 0357-993X

1/2025 (156)

Seuran vuoden 2025
teemana on positiivisuus

Oulun Purjehdusseura ry

Perustettu 1881

Yhdistyksen tarkoituksena on edistää jäsentensä veneilyharrastusta, edistää taitoa pienempien alusten varustamisessa ja hoitamisessa, levittää käytännöllistä ja tietopuolista taitoa merenkulkua koskeissa kysymyksissä sekä täten aikaansaada rakkautta kotiseutua kohtaan.

Johtokunta

Kari Ukkola
Kommodori
040 848 8201
ukkolka(at)gmail.com

Heikki Kovalainen
Varakommodori
0400 580 728
heikki.kovalainen(at)
dnainternet.net

Timo Karsi
Sihteeri, jäsen- ja
venerekisterit
041 436 5758
timo.karsi(at)gmail.com

Tarja Kiimalainen
041 744 6921
tarja.kiimalainen(at)
gmail.com

Henrik Oja
0400 284 288
henrikoja(at)yahoo.com

Kai Skiftesvik
040 556 2406
kai(at)skiftesvik.fi

Matti Taskila
040 526 6416
matti.taskila(at)pp.inet.fi

Pikapurjehtija

Oulun Purjehdusseuran
tiedotuslehti

ISSN 0357-993X

Vastaava toimittaja
Kai Skiftesvik

Kannen kuva: Iin Röntän
Elojuhlat 3.8.2024,
Kristiina Skiftesvik

Lautakunnat

Katsastuslautakunta

Kari Avikainen
0400 923 739
avikainenkari(at)gmail.com

Kilpailulautakunta

Timo Karsi
Puheenjohtaja

Majatoimikunta

Kari Ukkola

Edustukset

Iin Röntän toimijat

Heikki Kovalainen
Kari Ukkola

Telakkasäätiön hallitus

Sauli Huikuri
Kai Skiftesvik
Heikki Kovalainen
Kari Ukkola

Kommodorin kantilta

Vuosi 2025 on seuran 144. toimintavuosi.

Talven selkä näyttää tänä talvena taituneen useamman kerran. Muutos ilmastossa lieenee taustalla ja korostuvat vaihtelut muuttuvat enemmän ja vähemmän normaaleiksi. Tämä tarkoittanee myös kesien muuttumista. Onneksemme elämme sillä laidalla maapalloa, että saamme kuitenkin kokea kaikki neljä vuodenaikaa, eikä kesä mielissä vähimpänä.

Maailman menossa ei suunta näytä yhtään paremmalta ja aiheuttaa meissä itse kussakin aiheellista huolta. Silti, kuten hyvät kasvattajat pyrkivät saamaan lapsilleen, tulee meidänkin jokaisen osaltaan ja yhteisön kera pyrkiä saamaan ja kohtaamaan positiivisia tilanteita ja tuntea onnistumisen kokemuksia ympäröivistä epävarmuuksista huolimatta. Hyvällä syyllä voidaan ottaa positiivisuus tämän vuoden erityisteemaksi ja uskon, että meillä jokaisella ja yhteisöllämme on halua sen vaalimiseen. Yhteisössä se tarkoittaa yksilöiden muodostamaa kokonaisuutta, joka henkii tervettä huumoria, auttamisen halua ja rentoa yhdessä oloa. Yhteisöstä puhuttaessa pitää myös muistaa, että yhteisö on teemoissaan yhtä vahva kuin sen heikoin lenkki eli pidetään jokainen osaltamme OPS:n lippu kunniaa ja korkealla.

Yhteisöllisyys ja yhteisvastuu ovat olleet parin edellisen vuoden teemoina ja voi hyvällä mielellä sanoa, että vähintäänkin menestyksellisesti. Siitä erinomainen esimerkki oli 3.8.2024 pidetyt Elojuhlat, jossa OPS seurana oli järjestelyvastuussa. Yhteisön yhteis-

vastuu juhlien hoidosta ja toteutuksesta oli vertaansa vailla ja loi kokonaan uuden standardin näiden juhlien järjestelytasolle. Tästä erityiskiitos Kaitsun vetämälle porukalle, joka oli mukana järjestelyissä esimerkillisellä innolla ja positiivisuudella. Tällä taustalla positiivisuus -teema sopii hyvin jatkoksi edellisten vuosien teemoille.

Muistutetaan ja muistetaan kesän tiimoilta myös OPS:n vuosipäivä 10.8, jota juhlistamme yhdessä olon merkeissä päivää lähimpänä viikonloppuna. Tuohon voisi jäsenkunta miettiä myös teeman mukaista ohjelmaa, eikä pala historiaa ole koskaan pahitteeksi!

Telakkasäätiön toimintaa on leimannut ammattimaisuus sekä hallinnon, taloudenpidon että omaisuuden hallinnan osalta. PTS pohjana on kassa pidetty kunnossa ja tasapainossa. Johteenpooki oli viime vuonna ykkösprioriteettina ja siihen on kohdistettu rakenteellisia peruskorjaustoimenpiteitä. Tänä vuonna on tarkoitus investoida kylmään pressuhalliin, jossa ongelmana on ollut vaihtelevien kelien myötä kondenssiveden runsas valuminen. Halliin asennetaan sisäkatto, jolla on tarkoitus ottaa kondenssikertymät hallintaan. Toisena isompana asiana on septityhjennys. Viime kaudella septin toiminnassa oli runsaasti ongelmia. Juurisyyksi paljastui kaupungin viemäriremontti, joka tukki meidän septin viemärin. Nykyinen septityhjennys saatiin lopulta toimimaan, mutta todettiin kuitenkin tarpeelliseksi investoida uuteen järjestelmään ja pitää

vanha varajärjestelmänä ongelmien varalta. Seuran pääomaisuus on siis kaiken kaikkiaan hyvässä hoidossa.

Röytän majan osalta on tarkoitus tehdä joitakin isompia päivityksiä, joihin on osaltaan syntynyt mahdollisuus hyvin tuottaneiden elojuhla -järjestelyjen myötä. Polttopuuta on talven aikana hankittu lisää, joten eiköhän sauna lämpiä ensi kesänäkin, kunhan saadaan kevättalkoissa puut konttiin talteen. Röytän osalta on jätahuolto uuden lain myötä kovien lajitteluvaatimusten edessä ja siten menossa hyvinkin haasteelliseksi. Toisaalta Metsähallitus kipuilee rahoituksen kanssa ja selvää on, että jätahuolto nykymuodossaan on tiensä päässä. Voimmekin OPS seurana ja me seuran jäseninä tehdä jo nyt periaatepäätöksen, että jokainen seuran jäsen huolehtii omat talousjätteensä lähtiessä mukanaan ja onhan meillä omassa satamassa kiitettävästi järjestetty jätahuolto vastaanottamassa.

Seuran talous on kokonaisuutena hyvässä kunnossa. STO seurojen tukemana on jatkanut junioritoiminnan ylläpitoa ja kehittämistä.

Edellistä vuotta toistaen toivotan kaikille ja erityisesti uusille jäsenille lämpimien kokemusten kyllästämiä hyvän tuulen kesäpäiviä ja rentouttavia hetkiä lähellä ja kaukana, missä kukin veneillen lyhyen Suomen kesän viettääkään!

'Keskellä avomerta on kartassa piste, jota pikku Myy väittää kärpäsenliaksi. Mutta se on kuin onkin saari, yrneä pieni majakkasaari. Sinne muumiperhe purjehtii turvallisesta laaksostaan, sillä Muumipappa ei halua enää olla vain tassutteleva, tarpeeton perheen-isä. Mutta myös saarella koittaa arki. Se ei vastaa haaveita, vaan on täynnä odottamattomia vastoinkäymisiä ja arvaamattomia luonnonvoimia. Jokainen joutuu myös kohtaamaan yksin omat kaipauksensa ja pettymyksensä. Joskus vain tarvitaan paljon aikaa ja suuri myrsky puhaltamaan asiat kohdalleen'

Tove Jansson: Muumipappa ja meri

Olkoon OPS -yhteisömme osaltaan yksi positiivinen tuulenvire tuossa suuressa myrskyssä!

10.04.2025

Kari Ukkola
kommodori

Palm Beach boat show. Purjeveneet vähissä.

Veneilyä auringossa

Olen viettänyt monta talvea Floridan suomalaisalueella Lake Worthin kupeessa. Paikka on n. 100 km pohjoiseen Miamista Atlantin rannalla. Alueen vesistön merkittävimmät piirteet ovat Intracoastal Waterway (suomalaiset käyttävät termiä ”välivesi”), Golf-virta, ympärivuotiset lämpimät vedet, ja usein suuri venetiheys. Vuorovesi on myös ainakin minulle vieras ilmiö, toki täällä se on vain n 1.2 m.

Myös Bahama -saaret ovat varsin lähellä, matkaa länsireunan West Endiin on n. 50 merimailia.

Veneily on täällä suosittu harrastus ja Floridassa on Yhdysvaltojen suurin venetiheys, rekisteröityjä veneitä on yli miljoona. Käytännössä Floridassa veneilyharrastus on kuitenkin huomattavasti pienemmän väestöosan ulottuvilla verrattuna esimerkiksi Pohjoismaihin.

Kaikki moottoroidut veneet pitää

rekisteröidä. Veneissä pitää olla turvavarusteet, vaatimukset ovat hiukan Suomesta poikkeavat. Rekisteröinti tehdään verkossa, varsinaista katsastusprosessia ei huviveneissä ole. Useimmat marinat edellyttävät, että vene on vakuutettu, ja vakuutusyhtiöt puolestaan vaativat, että vene on valtuutetun tarkastajan tutkima ennen vakuutuksen myöntämistä. Tämä on suomalaista katsastusta tarkempi, vastaa lähinnä ostotilanteesta tehtävää tarkastusta (survey).

Kynnys aloittaa veneily riippuu aika paljon siitä, minkälaisesta veneilystä on kysymys.

Traileroitavat veneet

Koska venepaikat ovat niin kalliita (tästä tarkemmin alempana), monet pitävät venettään trailerin päällä ja

pudottavat veteen veneilyn ajaksi. Veneramppeja ja niihin liittyviä parkkipaikoja on runsaasti. Prosessi eroaa suomalaisesta sikäli, että trailerit ajetaan kokonaan veden alle ja vene ajetaan koneella perille asti. Eli vinssiä käytetään vain paikalleen kiinnittämiseen.

Tällainen veneily edellyttää paria asiaa: Hinaavan auton pitää olla aika tukeva, ja trailerilla olevan veneen säilyttämiseen tarvitaan sopiva paikka.

Mikäli haluaa veneillä muualla kuin Intracoastalilla, kanavilla tai järvillä, tarvitaan sopivan iso vene. Ehkä noin 26 jalkaa on minimikoko käytännössä, koska merenkäynti on kuitenkin aika kovaa avoimella Atlantilla. Kun lisäksi lainsäädäntö edellyttää min 10% aisapainon, niin suurimmalla osalla on iso avolava-auto vetojuhtana.

Kerrostalojen pihoiilla ei yleensä saa

Jos laituri on omassa rannassa, venenostin on varsin yleinen ratkaisu pohjan ylläpitämiseksi.

trailereita säilyttää, ellei yhtiöön kuulu erillinen tähän varattu parkkialue. Nämä ovat aika harvinaisia. Myös useilla omakotialueilla tämä on asukasyhdistyksen toimesta kielletty, eli jäljelle jää jokin kaupallinen toimija tai kaverin piha.

Traileroitavia veneitä käytetään hyvin paljon huvikalastamiseen, johon täällä on erinomaiset olosuhteet.

Traileriveneen voi myös vetää vaikka etelämmäs Florida Keyseille, jossa on erittäin kauniit ja useimmiten suojaiset vedet.

Isot moottoriveneet

Isoihin veneisiin liittyy samat edut ja haasteet kuin Suomessa, toki kaikki paitsi polttoaine on kalliimpaa. Esimerkiksi 32 jalkaisen veneen laituripaikka (jos sellaisen saa, useissa marinoissa on vuosien jonot) on yli \$20000 vuodessa, vakuutukset n \$5000, ja veneen pohja pitää säännöllisesti puhdistaa. 32 jalkainen ei tosin ole iso vene näillä vesillä...

Parkissa ollessa veneessä pidetään ilmastointi (siis jäähditys) päällä, joka vähentää kosteudesta aiheutuvia ongelmia sisätiloissa.

Purjeveneet

Purjeveneiden kustannukset ovat polttoaine- ja huoltokuluja lukuunottamatta

samanlaiset kuin isoilla moottoriveneillä. Katamaraaneja ja toppirikattuja veneitä on selvästi enemmän kuin Suomessa. Vakaita hyviä tuulia yleensä piisaa, joten näillä pärjää ilmeisen hyvin eikä kevyessä ailahtelevassa tuulessa kulkeminen ole iso prioriteetti.

Purjehtimiseen liittyy täällä eräs suuri etu, joka selvisi minulle vasta tänä talvena. Paikallinen ystävä kertoi siitä, kuinka he usein tekevät tarunhokoisia purjehdusretkiä itä- ja kaakkois-Bahamalla, siirtyen toinen toistaan kauniimmasta trooppisesta autiosaaresta toiseen. Esimerkiksi Berry Islands-rykelmässä on 133 saarta, joista n 100 on asumattomia. Asukkaita on yhteensä noin 1000. Veneilijää odottaa siis useampi kokonainen paratiisisaari ihan omalle porukalle. Ihmettelin, miksei siellä ole muita, kun niitä veneitä on kuitenkin täällä aika paljon? Salaisuus piilee

siinä, että moottoriveneillä ei tahdo polttoaine riittää tällaisiin seikkailuihin, eikä asutetuillakaan syrjäsaarilla myydä esim dieseliä ollenkaan. Purjeveneitä on myös huomattavasti vähemmän kuin moottoriveneitä. Lisäksi 3-4 solmun vauhdilla etenevän Golf-virran ylittäminen voi olla mille hyvänsä veneelle ainakin epämiellyttävää, varsinkin jos tuuli on vähänkin pohjoisesta ja näin ollen vastainen virtaan nähden.

Meillä ei ole täällä venettä, suurin syy on kustannukset ja toinen on huoli veneestä, kun olemme Suomessa. En halua olla 20 tunnin matkan päässä jos (tai kun) hurrikaani puhaltaa läpi. Omalla alueellamme on useita n 35 jalkaisia vanhoja purjeveneitä, jotka eivät ole kovin hyvin ylläpidettyjä. Esim purjeet ja köydet näyttävät aika huonokuntoisilta. Veneet ovat usein ankkurissa ja niissä ei juurikaan näy elämää. Jonkin tällaisen purren hankkiminen, kevyt kunnostaminen ja omistaminen voisi olla järkevin vaihtoehto. Muttei sekään taida niin kovin järkevää olla.

Henrik Oja

Omistaja oli pohjoisessa kun hurrikaani iski syksyllä ja ankkuri petti.

Pieni vene ja **iso koira**

- Ajatuksia purjehtimisesta koiran kanssa

Meillä on oikeastaan aina ollut koira. Joitain suruaikoja on ilman koiraa eletty, mutta pääsääntöisesti koiran kanssa. Meidän yhteisen alkutaipaleen aikana koira oli englanninsetteri Kati ja sen jälkeen huushollin, sydämmet ja veneen on vallanneet partikset.

Ensimmäisenä taloon tuli Buster Keaton. Musta ja itsepäinen poika. Kuljetimme pentua heti alusta asti ven-

erannassa jotta tottuu ääniin. Vaikka koira oli ääniarka, veneen ja sataman äänet oli alusta asti turvallisia. Varsinaisesta veneilystä koira ei ollut niin innoissaan, viimeisinä aikoina kieltäytyi tulemasta edes laiturille. Pidemmille matkoille ei Busteria matkaan otettu, mutta viikonloppu reissuissa toki. Juhannukset Marjaniemessä on edelleen ikimuistoisia, harva se on purjehtimalla

agilitykisoihin matkannut.

Seuraavaksi saapui Ringo Star. Mitään pelkäämätön, räjähtävän itsevarma hönö. Suosikki hommaa oli maata Röytän laiturilla ja ottaa vastaan rapsutuksia. Ringo oppi olemaan alusta asti veneessä hyvin. Kulussa matkusti enimmäkseen sisällä. Kun vastaan tai vierestä hurautti moottorivene, sisään huudettiin "MOOTTORIVENE", koira

tiesi, että kohta tulee aaltoja, viisaampi mennä maahan. Kun huudettiin "VENDA", koira tiesi, että kohta ollaan toisella kyljellä ja vaihtoi jo valmiiksi paikkaa.

Tällä hetkellä laivakoiran virkaa toimittaa Elvis Aaron Presley. Iso ja super sosiaalinen kaveri. Vielä vähän lapsi mutta koulutusta jatketaan.

Yhteisestä näille kaikille on, että ovat isoja koiria. Ja meidän vene on pieni. Vaatii siis vähän suunnitelmallisuutta. Meillä koiran oma paikka on maston juuressa. Sinne koira kommennetaan kun esim. laitetaan ruokaa, syödään sisällä tai kun kulussa luetaan karttaa. Muutoin sisälle ei koiran lisäksi muita mahdu. Vesikupin paikka on portaiden vieressä kiilattuna, ei pääse kaatumaan. Koiran ruuat, lelut, makupalat jne. matkustaa omassa laukussa spinusäkin vieressä. Sateella ja aina ku-

lussa veneen turkki vuorataan pyyheliinoilla.

Kostealla säällä veneessä tuoksahtelee koko ajan märkä villasukka, karvaa löytyy kummallisista paikoista ja juuri ne parhaimmat sukat löytyy pilkottuna koiran pediltä. Koiran oksennuksen siivoaminen kovan kelin jälkeen on ihan normi hommaa, karvassa saattaa metsälenkin jälkeen olla puoli hehtaaria jäkälää. Punkkitarkistus myrkyistä huolimatta tehdään monta kertaa

päivässä. Sitten taas, se ilo mikä Elviksen silmistä paistaa Röytän metsissä, herääminen veneessä siihen koiran kirsun tökkäykseen, koiran paino kyljessä kannella istuessa. Onhan se itkettävän ihanaa. Koiran kans liikkueessa saa myös jutun juurta aikaiseksi tuntemattomienkin ihmisten kanssa.

Maissa ollessa toimitaan kuten kaikki vastuulliset koiran omistajat toimii. Jätökset kerätään pois ja viedään roskisiin. Turha räksyttäminen pois. Mikäli paikalla on koira pelkoisia tai allergisia ihmisiä, koira on aina oman veneen kannella, ei laiturilla. Eikä laiturilla koskaan ilman valvontaa. Tai missään muuallakaan. Matkat ei voi olla kovin pitkiä, meillä ehdoton max on 12 tuntia. Siinä ehtii Raahesta Kokkolaan tai Marjaniemestä Likskäriin.

Isonkin koiran kanssa veneessä siis pärjää vallan mainiosti kunhan asennoituu.

Nähdään laitureilla, Elvistä saa aina tulla rapsuttamaan.

Tarja Kiimalainen

Oulun Purjehdusseura 100 vuotta sitten

Oulun Purjehdusseuran sunnuntaillinen kilpapurjehdus. — Osan- ottajia 5.

Viime sunnuntaiksi oli Oulun Purjehdusseura järjestänyt yleisen kilpapurjehduksen. Osanottajia oli tähän kilpailuun vain 5 alusta. Reittinä käytettiin seuran entistä kolmiorataa ja purjehdus suoritettiin 2 ryhmässä. Toiseen ryhmään kuuluivat suuremmat alukset ja kiertivät ne reitin 2 kertaa, toisen ryhmän alukset kiertivät radan vain kerran.

Suurempien alusten ryhmässä olivat purjehditut ajat seuraavat: Ensimmäisenä tuli perille ins. G. Hammarin omistama alus „Marita” ajalla 1.53,15; 2) ins. Ståhlén „Kisse 2” 1.56,56; 3) kaup. Lukkari-lan „Suvetar” 2.02,32.

Pienempien alusten luokassa: 1) A. Bäckmanin „Velu” 1,09,02; 2) Hackzellin „Orpo” 1,31,23.

Tuuli oli kilpailun aikana kovanlaista luodetuulta, noin 4 Beauf. Matka, joka on noin 9 meripnk., piteni huomattavasti pitkän kryyssäämisen takia.

Kaiku 30.6.1925

Kaleva 27.6.1925

Oulun Purjehdusseura 50 vuotta sitten

OULUN PURJEHDUSSEURA R. Y.
OULU PERUSTETTU 1881

KÄSITTELIJÄ

PAIVAMAARA

NO

LEHDEN NO

23.6.75

TK

OPS:n veneenomistajille

1. Purjeveneiden katsastukset on tehtävä viimeistään kesäkuun aikana. Katsastuspäiviä on vielä pe 27.6 ja ma 30.6. Tämän jälkeen tehtävistä katsastuksista on erikseen sovittava katsastuslautakunnan kanssa.
2. Lauantaina 28.6 ja sunnuntaina 29.6 vietettävän Meren Päivän ohjelma on seuraava:
La klo 16.00 OL-jollien messupurjehdus sisäsatamassa, kaikki OPS:n ja OM jollat liikkeelle. Hyvät palkinnot. Isot veneet juhlatiluttavat klo 13.00 alkaen.
La klo 19.00-20.00 Suuri veneparaati sisäsatamassa, johon osallistuvat kaikki OPS:n ja OM:n purjeveneet luokasta riippumatta. Veneet purjehtivat alueella Kiikeli-Linnansaari-Pikisaari tämän ajan ja ne esitellään yleisölle Kauppatorin rannassa kovaaäänisellä. Tämän jälkeen kaikki veneet juhlatiluttavat torin rannassa, jossa alkavat klo 20.00 toritanssit Timo Visurin ja orkesterin myötäilemänä. Kaikkien veneiden osanotto välttämätön.
Su klo 09.00 soutu kilpailu torinrannassa Laivasto-Kaupunki-Lehdistö-yhd. OPS-OM kolmimiehisiin joukkuein.
Su klo 12.00-13.00 OL-jollien näytöspurjehdus Kaupunginofalla OPS-OM.
3. Regattailmoittamisaajat:
 - Perämeren Regattaan Kemissä ilmoittamisaika päättyy 30.6.75 Ilmoittautuminen os. KePS c/o O. Jauhola Keskuspuistokatu 10 A 94100 Kemi 10. Maksaa voi perillä. Mittakirjan kopio liitteeksi.
 - Pohjanlahden Regattaan Pietarsaaressa aika päättyy 30.6.75 ja Kvarcken Raceen 13.7.75. Ilmoittautuminen os. Segelsällskapet I Jakobstad c/o Matts Löfberg, Briggvägen 13, 68620 Pietarsaari 2. Pankki PYP Pietarsaari tili no 21-502306-8. Mittakirjan kopio liitteeksi.
 - Oulun Regattaan päättyy 4.7.75 Nautilus Oy:hyn. Lisätietoja Nautilus Oy:n ilmoitustaululla ja allekirjoittaneelta.

Purjehdusterveisin

kommodori

Jakelu: -kaikki OPS:n veneenomistajat
- " OL-purjehtijat
palkintolautakunta

Elojuhlalat 2024

OPS järjesti vuosien tauon jälkeen elojuhlat 2024. Koska vettä oli Röytän saaren ympärillä edellisestä meidän seuran järjestämistä juhlista ehtinyt virtaamaan, tavoite juhlille oli kunnianhimoinen. Pidetään vuosikymmenen parhaat juhlalat, teemalla pikkuisen paremmin.

Suunnitteluryhmän kokosi Kai. Tapasimme pienemmällä väellä talven aikana useamman kerran ja The Hetken lähettyessä pyysimme mukaan kaikki asiasta kiinnostuneet.

Tällä ydinryhmällä siis aloitettiin. Ensimmäisessä tapaamisessa heiteltiin ilmaan kaikki mahdolliset ajatukset, mitä juhlissa voisi olla ohjelmalla. Tapetilla oli pomppulinnaa lapsille, jolla/suplauta kisa seurojen commodoreille ja

tätä rataa. Ruokatarjoilua pohdittiin myös kovasti.

Seuraavissa tapaamisissa päätettiin suuret linjat ja niihin vastuuhenkilöt. Pientä ja isompaakin säätöä toki tehtiin pitkän matkaa ja vielä juhlapäivänäkin.

Alusta asti meille oli selvää (koska pikkuisen paremmin) muutamat asiat.

-Aamiaiseen satsattiin saariolosuhteet huomioon ottaen. Tarjolla oli mm. pitkään haudutettua puuroa, uunituoretta leipää, Röngän savulihaleikkelettä ja appelsiinimehua.

-Lohisoppaa pitää olla, koska perinteet. Lohisopan halusimme tarjoilla oikeilta lautasilta oikeilla lusikoilla ja näin tehtiin. Kasvissyöjille oli sienikeittoa. Lohileivissä oli lohta reilusti. Tiskaus järjestettiin partiolaisilta

lainatulla linjastolla reippaiden tiskareiden toimesta.

-Päiväkioskiin halusimme kahvin kaveriksi tuoretta pullaa ja vohvelibäärin. Tarjolla oli vohvelin lisukkeena neljää erilaista hilloa kermavaahdolla. Myynissä oli myös karkkia, mehua ja limsaa.

-Iltagrilliin halusimme makkaran lisäksi jotain pikkuisen parempaa. Niinpä siellä myytiin Röngän rosvopaistia punaviinikastikkeella ja perunasalaatilla.

-Riemuliiterin iltaohjelmaan halusimme ehdottomasti elävää musiikkia. Tanssiorkesteri Meriselitys hoiti homman mallikkaasti ja loppuillan dj miami vice oli vallan menestys.

Juhlajulistet tehtiin hyvissä ajoin. Lähetimme niitä sähköisesti seuroille

ympäri perämerta ja muutamiin paikkoihin seuran jäsenet vei matkoillaan satamien ilmoitustauluille. Halusimme myös kaiken olevan siistiä ja sievää, niinpä kaikki hinnastot tehtiin juhla-juhliseen logolla varustettuna koneella, ei käsinkirjoitettuna.

Ohjelmassa oli päivän mittaan pelastuslauttanäytös, lapsille karkkibingo ja kasvomaalausta, tietokilpailu kaikille ja illalla vielä seurojen välinen kisa. Arvatkaapa mikä seura voitti? No se joka järjesti ne pikkuisen paremmat juhlat.

Arpojen palkintoihin päätimme myös panostaa. Saimme loistavien puhujien lahjoilla kerättyä mm. 50€ lahjakortit Intersportiin ja Budget Sportiin, hotelliyöpymisen Hotelli Arinaan, aamiaislahjakortin Hotelli Radisson Sassiin, arvokkaita koruja ja kampaamotuotteita. Arpoja kaupattiin pitkin päivää alkaen aamiaiselta ja päättyen kilpailuun viimeisistä arvoista juuri ennen palkintojen jakoa. Mikalle erikoiskiitokset loistavasta myyntityöstä laitureilla.

Myöskin viihtyisyyteen halusimme satsata. Meillä on seurassa visualisti ja hänen johdolla maja, messi ja riemuliiteri ympäristöineen laitettiin hienoon kuntoon.

Yksi parhaimmista ideoista oli vieraiden vastaanotto laitureilla. Samalla kun herrat ottivat köydet vastaan, he antoivat flyerin, missä oli juhlapäivän ohjelma. Tästä saimme paljon kiitosta vierailta. Pieni, mutta tärkeä ele.

Summasummarum, juhlat onnistuivat hienosti. Ilma suosi, järjestelyt toimivat moitteetta ja saaresta ei ruokaa tarvinnut maihin kantaa. Hymyileviä kasvoja sekä talkoolaisien että vieraiden kasvoilla oli ilo katsoa. Jotain pientä opittavaa jäi seuraavaan kertaan, mutta se kuuluu asiaan. Hienosti jatkettiin myös seuraavana päivänä siivouksien jälkeen järjestää paikalla olleelle talkooväelle kolmen ruokalajin karonkka.

Iso kiitos kaikille talkoolaisille. Jokaisen panos oli tärkeä, niin ennen juhlia, juhlien aikana kuin myös jälkitöissä. On meillä vaan hieno seura ja hienossa seurassa hienot jäsenet!

Tarja

Veneiden katsastus 2025

Katsastukset alkavat Johteenpookissa 3.6.2024 alkaen ti ja to klo 17-20 kesäkuun loppuun asti. Edellisvuosista poiketen katsastusajat varataan Oulun Purjehdusseuran nettisivuilla olevan kalenterin kautta. Enää ei ole varausvihkoa huoltorakennuksen hyllyllä. Toinen poikkeus aikaisempaan on se, että katsastukset alkavat jo klo 17.00 ja jatkuvat 20.00 asti joka on viimeinen varattava aika. Tällä nettivaraussysteemillä pyritään helpottamaan katsastusajan varaamista ja toivottavasti saamme jatkossa enemmän veneitä katsastuksen piiriin kuin aiemmin.

Mikäli olet halukas kouluttautumaan veneenkatsastajaksi niin nyt siihen on hyvä mahdollisuus. Meidän nykyisistä katsastajista osa jättää tehtävänsä tämän kauden jälkeen ja tulevana talvena koulutamme uusia henkilöitä. Ota yhteyttä katsastuspäällikköön mikäli haluat olla mukana katsastustoiminnassa.

Tämän vuoden katsastusteema on veneiden akustot.

Katsastusterveisin,

Kari Avikainen
katsastuspäällikkö

Litium-ioniakkujen turvallisuudesta

Viime aikoina lyijyakkuja on veneissä alettu korvata litium-ioniakuilla. Akkuja kulkee myös mobiililaitteissa mukana paljon. Väärin käytettyinä litium-ioniakut voivat syttyä palamaan. Palo tuottaa myrkyllisiä savukaasuja ja on lähes mahdoton sammuttaa. Suuri määrä vettä on paras keino jäähdyttää palavaa akkua. Todennäköisyydet ovat pieniä, mutta vene on hyvin haavoittuva ympäristö.

Mukana kulkevat akut

- Kiinnitä huomio erilaisten mobiililaitteiden aiheuttamaan akkupalovaaraan ja turvallisiin latausjärjestelyihin (lataa näkyvillä, älä lataa yöllä, käytä laadukkaita latureita ja irrota tai tee ne jännitteettömiksi, kun et lataa, älä jätä puhelimia ja muita vuoteisiin, varo rikkinäisiä laitteita, varaudu akkupalloon)

Kiinteät akkuasennukset

- Akkujen tulisi olla ensisijaisesti litium-rautafosfaatti- tai litium-titanaattityypisiä. Nämä akkutyypit eivät yleensä häiriötilanteessa pala liekillä (mutta savukaasut ovat kuitenkin myrkyllisiä).
- Suositeltavaa olisi, että akut olisi asennettu erilliseen palonkestävään tilaan, joka on tuuletettu ulos ja jossa palava kenno ei sytytä viereisiä kennoja.
- Varmista, että akusto on varustettu akunhallintajärjestelmällä (BMS - Battery Management System)